
Herborg Station

Nr. 1. februar 2016. 18. årgang

Medlemsblad for VSV&MJ

Videbæk Skjern Veteran og Modeljernbane

Redaktørens spalte:

Bladet udkommer 4 gange årligt,
15. feb. 15. maj, 15. aug. og 15. nov.
Deadline er den 1. i pågældende måned.

Bladet udsendes elektronisk.
Hvis du på et tidspunkt mangler bladet,
er det fordi vi mangler din mail-adresse.

*

En lille opfordring: Kom med nogle
indlæg til bladet. Vi kunne evt. lave en
spalte: Nyt fra medlemmerne.

Flemming Egeslund

Generalforsamling

Der afholdes generalforsamling.
D. 16 marts kl. 19:00 i Herborg.

M.v.h.
Kurt H

Siden sidst.

Det har været jul og nytår siden
sidste, jeg håber I er kommet godt
ind i det nye år. Vi skal som
sædvanligt deltage i DMJU's
udstilling i Bramdrupdam d. 2. og
3. april. Med til udstillingen skal
skinnecyklen og denne gang vil
vi prøve noget nyt. Vi har bygget
en model af Herborg station anno
1953 Sådan som den ud to år før
nedlæggelsen af persontrafikken.
Der vil blive kørt med materiel

fra den tid. Skulle du have lyst, er
du velkommen til af aflægge
udstillingen et besøg. Der er
meget at se på. Kørende anlæg,
forhandlere og producenter.

M.v.h.
Kurt H

Antons tog (fortsat)

Anton var så småt ved at fortryde,
at han havde sagt, at han nok
skulle betale skinnerne og at Karl
så kunne købe de tog de skulle
have. Det bliver garanteret langt
dyrere med sporet end med toget,
han kunne allerede fornemme
pengene fosse ud af hans konto
og at der i den nærmeste fremtid
kun var fattiggården, for ham og
Selma. Det bliver dyrt det her,
siger Anton. Hold nu op, svarede
Karl, man skulle tro at din
tegnebog er lavet af
muldvarpeskind for den kan ikke
tåle dagslys. Den har det også
bedst når den bliver nede i min
baglomme, påstår Anton. Man
skal ikke blive så nærig, at man
ikke kan unde sig selv lidt
fornøjelser, siger Karl. Nærig
siger du: Hvad med dig selv, siger
Anton. Han er ved at hidse sig
godt op, men tager sig selv i det,
det var jo ham selv der havde
givet bolden op til at bygge
banen, og det var ham, der var
gået hen til Karl og tilbudt ham at
være med. Anton sidder og

surmuler lidt og Karl gør som om han slet ikke har hørt hvad Anton sagde, og tegner videre på banen. Han har jo kendt sin ven gennem mange år, og ved, at penge er Antons ømme punkt, så det er nok ikke sidste gang, økonomien kommer på banen. Hvad syntes du, spørger Karl og scroller hen over siden med sporplanen af den nederste etage, med indkørsel fra helixen og vende sløjfe i den anden ende og med fem opstillingsspor. Det ser da helt fornuftig ud, svarer Anton. Vi kan altid ændre på det, hvis vi får andre ideer, men indtil da, syntes jeg vi skal lade det være godt, siger Karl. Han begynder at tegne plan 2, som blot skal være en kopi af plan 3, og hvor helixen kun skal være den halve højde af 3'ern. Hvis vi nu lægger plan 3 i 40 cm over gulvet og plan 2 i 80 cm over gulvet og øverste plan i 120 cm. Så får vi god plads hvis der sker noget på et af de to plan. Nu mangler vi bare den øverste plan, jeg syntes vi skal vente med den til vi har læst nogle af de bøger jeg bestiller på biblioteket, når jeg kommer hjem, siger Karl. Vi er da også nået lang, og vi kan godt begynde at lave de to helixer og rammekonstruktionen til de to nederste plan, siger Anton. Hvad skal vi lave det af, spørger Karl, jeg har en del gamle lægter og brædder stumper liggende fra den

gang vi fik bygget skuret kan de ikke bruges? Nej det går ikke, vi skal bruge 16 mm krydsfiner som saves op i brede af 6cm. Det gør anlægget mere stabilt og det har ikke så let ved at slå sig, det er rigtig træls hvis noget skulle blive skævt, svarer Anton. Det ved du meget mere om end jeg gør og det er her at teori og praksis virkeligt kan forenes. Er sådan krydsfiner ikke dyrt, spørger Karl. Jo, svarer Anton, men her må der ikke spares, det er grundlaget for et godt resultat og kvalitet koster. Karl trækker lidt på smilebåndet og lukker computeren. Jeg vil gå hjem og bestille de bøger, siger han. Anton går ind i stuen til Selma og fortæller hende, hvor meget de har nået og hvor dyrt, han frygter, det bliver. Nej, det er du ikke glad for lille Anton, ikke når det går ud over din pengepung. Men som jeg altid har sagt, er der ikke lommer i det sidste sæt tøj, og børnene har jo det de skal bruge, så hvad sparer du for? Du er da også altid så ødsel, siger Anton og går ud i udestuen, men kommer hurtigt ind igen, det var lige godt for koldt derude. Han sætter sig i stuen og ser i nogle af alle de nyheds kataloger han fik i modeltogs butikken, Selma ser over på ham og siger. Nu siger du, at jer er ødsle: Men må man ikke hellere være det, end nærig?

Kan du huske dengang da Anders havde kaniner og du ville spare at købe foder til dem og du kørte ud af byen, til et sted, hvor du havde set en roekule helt op til vejen og syntes at det var i orden, at du snuppede en sækfuld roer og alt imedens du stod og fyldte roer i sækken, stod bondemanden pludseligt bag dig, og spurgte, hvad du havde for. Du forklarede manden at du ikke mente at det gjorde så meget at du tog et par roer til kaninerne, men bonden var af en anden mening og forlangte at du betalte 5 kr. pr stk. ellers ville han melde dig for tyveri, husker du det? Anton vred sig i sin stol, som led han stor smerte. Det var lige godt de værste penge han nogen sinde var kommet af med, og så 5 kr. pr. stk., det blev 120 kr. i alt husker han, optrækkeri ville han kalde det, det var at udnytte en situation på det groveste, det var faktisk ham der burde gå til politiet, en sådan bonde skulle ikke have lov til at gå løs. Jeg syntes du havde rigtig godt af det, siger Selma. De skrev da også om det i sangen til vores sølvbryllup, husker du det lille Anton? spørger hun. Ja, han huskede udemærket, at han måtte forklare alle gæsterne hvad det var han havde lavet, og at der slet ikke var nogen som havde medlidenhed med ham. Det var vist for øvrigt dig der fik det med

i sangen, fra børnene, siger han. Hvordan kunne du da tro det, siger hun. Fordi du altid er efter mig, på grund af, jeg passer på pengene, og ikke er et ødsel hoved som dig, siger Anton. Ja du er nu kær Anton, siger hun, klapper ham på hovedet og går ud og laver aftensmad.

Efter et par dage kommer bogbussen til byen og Karl går hen og henter de bøger han havde bestilt. Der er to hele plastkasser med bøger om modeljernbaner. Så mange skal jeg da ikke have, siger han. Nej, siger bibliotekaren, men så kan du selv vælge hvilken bøger du kan bruge. Karl udvælger de bøger han finder mest interessante bl.a. P.E. Jensen og Rolf Sylvester Hvids bøger, samt nogle lidt ældre bøger. Jeg må hellere give nogle af dem til Anton så han også har noget at læse i, tænker Karl, og går hen med bøgerne til ham. De sidder inde i togrummet og bladrer i bøgerne. Pludselig siger Anton, det ligner sgu dig, da du var dreng, Karl. Må jeg se, siger Karl? Anton visen ham et billede af en rigtig artig dreng som sieder på gulvet og leger med sit tog, iført kraftige brune lædersko, knæstrømper, plusfodres, pullover, hvid skjorte med slips, blå øjne og lyst vandkæmmet hår, bag ham står en lige så stilrent mor og

betragtet med fryd sønnens glade leg. Åh, må jeg være fri, siger Karl. Jo den er god nok, sådan så du hver søndag når du blev sendt i Søndagsskole, siger Anton. Hvordan så du så selv ud? Spørger Karl. Jeg gik da ikke i søndagsskolen, min far mente at gud kunne vente, men det kunne arbejdet ikke. Og det var jeg helt enig med ham i, svarer Anton.

De sider en tid i tavshed og ser i bøgerne, til sidst siger Anton. Det her bliver jeg ikke skid klogere af, jeg syntes man bliver mere forvirret af alle de oplysninger, end jeg var før. Det er fordi du griber det forkert an, siger Karl, du skal kun læse det som har betydning for dig og lad alt det andet være, der er ingen grund til at du læser om jævnstrøm og den styresystem der bruges til det, når det er vekselstrøm vi har. Der er heller ikke nogen grund til at læse om sporplaner når vi næsten er færdigt med at tegne vores bane. Næ det kan du da have ret i mumler Anton, hvad skal jeg så læse om? Spørger han. Du kunne jo læse om digital drift og dens muligheder, hvad der er fordele og ulemper.

Du kunne jo også læse om rammekonstruktioner, banens opbygning og landskabsbygning. Hvordan man laver en helix og hvor store stigninger man foreskriver, der er meget at sætte

sig ind i, siger Karl. I første omgang vil jeg holde mig til det som skal laves i træ, siger Anton, for det kan jeg finde ud af. Han finder siderne om rammekonstruktioner og sætter sig til at læse, ind imellem notere han ned hvad han får brug for og mål som kan være værdi fulde på et tids punkt. Bag efter finder han hvad der er om helixer. Jeg troede faktisk at man savede en spiral ud af en plade, når man laver en helix, siger han, men det gør man ikke, det her er da meget mere smart, siger Anton og viser Karl en skitse til en helix. Jeg var allerede ved at ærgre mig over alt det spild der ville blive hvis den skulle saves ud som et langt spiral, men det her, der er smart. Karl ser på skitsen af en helix, som er lavet af rektangulære stykker, skåret i 60 gdr. Smig i begge ende, der samles i en sekskant, og hvori der bores huller til gevindstænger, så afstanden kan justeres nøjagtig hele vejen rundt. Det er da sådan vi laver den, siger Karl. Anton regner ud hvor lange, de forskellige stykker, skal være og hvor mange de skal bruge, 6 mm krydsfiner må være stærk nok til det, det er begrænset hvor meget det skal bære, c-skinne er næsten selvbærende. Han regner ud hvor meget 16 mm krydsfiner de skal bruge til vanger i

rammekonstruktionen og 6 mm plader til at ligge skinnerne på. Der bliver en del save arbejde, konstaterer han, jeg vil spørge min søsters knægt, der er tømmermester i byen, om vi må låne en sav, eller måske få ham til at save at det her op for os, siger Anton og skriver ned hvor mange plader de skal bruge. Imellem tiden har Karl læst hvad der var at finde om digital drift og at sporskifter, signaler og afkoblingsskinner kan styres fra en mobil eller centralstation, det indebære at der skal dekoder i alle sporskifter, hvilket vil fordyre opbygning, men til gengæld vil de spare at trække en del ledninger til styrepulsten, her er noget de skal have talt om. Karl læser videre i bøgerne og finder et billede af en styrepult, hvor sporplanen er tegnet op og der er anbragt små lysedioder der viser hvordan sporskiftet står og små omskifter til at stille sporskiftet og trykknapper til afkoblingsskinnerne, han læser også at man kan lave sporbesætnings melder ved at skille de to skinnestreng ad, og Karl læser videre i bøgerne og finder et billede af en styrepult, hvor sporplanen er tegnet op og der er anbragt små lysedioder der viser hvordan sporskiftet står og små omskifter til at stille sporskiftet og trykknapper til

afkoblingsskinnerne, han læser også at man kan lave sporbesætnings melder ved at skille de to skinnestreng ad, og når et tog holder på sporet vil en lysedioder på sportavlen lyse, fordi toget vil kortslutte sporet og man kan så se at sporet er besat. Det her, det er sagen siger han, og siger til Anton, det må du læse, det er da sådan vi laver det og giver bogen til Anton, der efter at havde læst det, siger, jeg forstår nu ikke helt de elektriske spidsfindigheder, det må du bestemme.
(fortsættes)

Husk!

Generalforsamling.

Onsdag d. 16. marts 2016.

Kl. 19:00

Dagsorden iflg. vedtægterne.

Husk at betale kontingent inden.

